

Miia Puukka

Ruhtinattaren perintö

Miia Puukka

Ruhtinattaren perintö

© 2023 Miia Puukka

Kannen suunnittelu: Miia Puukka

Sisuksen taitto: Miia Puukka

Kuvitus: Jade Korhonen, Toni Korhonen, Miia Puukka

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-33-9444-5

Virvalle iso kiitos kielenhuollosta sekä tukemisesta ja uskonvahvistuksesta. Tonille kiitos Joutsille lainaamastasi käsialasta. Jadelle kiitos ruhtinattaren kasvoista. Anssille kiitos kannustuksesta ja esiluvusta. Ehkäpä pelastit Joutsin hengen?

- Voi karhun kivekset!

Kiitos Jussille avusta miehekkäiden manausten tuottamisessa. Kiitos, Mikko, joka annoit keijujen kuoronjohtajalle ammattiapua. Esiluvusta kiitos Markku ja Tom. Kiitos, Ommu. Palautteesi Salaisuuksien talveen kantaa edelleen.

Pohjoisen metsien keskellä oli viimeinen kuningaskunta ennen erämaan alkua. Erämaassa vallitsivat Luonnon Lait, joista ihmiset olivat sanoutuneet irti tuhansia vuosia sitten. He eivät voineet hyväksyä lakeja, jotka rajoittivat heidän kehitystään ja vapaata lisääntymistään. Metsän ja veden kansojen mielestä se oli ahneutta.

Kuninkaan kuoleman jälkeisinä aikoina tässä kansojen solmukohdassa näytettiin elävän sulassa sovussa. Ihmiset ja luonto kaikkine olentoineen. Mutta todellisuudessa kiiltävän pinnan alla kohdattiin monenlaisia ristiriitoja.

Korkealla ihmisten kaupungin yläpuolella kohosi komea hallitsijan linna. Linnan valkoiset tornit ja jykevät muurit muistuttivat kaupunkilaisia hallintomallista. Jokaisen tornin huipulla liehuivat ruusunpunaiset viirit. Lapsikuningatar hallitsi valtakunnankanslerin marionettina. Valtakunnankansleri oli nimennyt etupiiriinsä Valitut, jotka hoitivat kaikki viranomaistehtävät peruspalveluista hallinnolliseen byrokratiaan. Heitä hännystelivät Harvat, jotka olivat onnistuneet haalimaan kasaan omaisuutta, jolla pystyivät ostamaan itsensä ulos monista tavallisen kansan ongelmista.

Joutsi katsoi televisiouutisia. Kuninkaan kuoleman jälkeen uutislähetysten sisältö ja luonne olivat muuttuneet totaalisesti. Isänsä jälkeen valtaan nousseen lapsikuningattaren elämästä kerrottiin pumpulin pehmeitä tarinoita, kuinka hän hallitsi lempeydellä ja kansaansa rakastaen. Ulkomaan uutiset olivat negatiivisesti sävytettyjä tai niitä ei ollut ollenkaan. Kotimaan uutiset kertoivat lähinnä säätietoja, eikä niihinkään voinut luottaa.

- Tällaiset arvaukset tällä kertaa, meteorologi päätti osuutensa.

Jokaisessa uutislähetyksessä valtakunnankansleri piti tiukkasävyisen puheen, jossa muistutettiin lakien ja säädösten noudattamisen merkityksestä. Jokainen valtakunnankanslerin puhe päättyi joko "Kuuliainen kansa maksaa veronsa kiitollisena. Eläköön kuningatar!" tai vaihtoehtoisesti "Kuuliainen kansa pysyy uskollisena hallitsijalleen. Eläköön kuningatar!"

Joutsi tuhahti ja sammutti television. Uutislähetykset olivat kärkevässä ristiriidassa kansalaisten kokeman arkitodellisuuden kanssa. Hän otti kirjan käteensä ja avasi sen hiirenkorvalle käännetyn sivun kohdalta.

"... juna kulki tasaisesti puksuttaen vihreässä vuoristomaisemassa. Sinisellä taivaalla liiteli kaksi kondoria. Tohtori Wales katsoi junan ikkunasta uneliaana. Hän poltteli piippuaan ja nojasi päätään penkin selkänojaan..."

Ovikello soi.

Joutsi laski kirjansa pöydälle ja nousi. Hän vilkaisi ikkunasta ulos ja näki porttinsa eteen pysäköidyn auton. Ovella olisi ainakin yksi Valittu. Harvojen ja Valittujen toimintatapoihin kuului ratsata kansalaisten koteja, milloin minkäkin oikean tai keksityn syyn vuoksi. Joutsin mieleen palautui heti talvi Jadielin kanssa (*kirjassa Salaisuuksien talvi), jolloin hänen taloonsa oli tehty suuri etsintä. Koko talo oli myllätty sekaisin todetun kasvaneen vedenkulutuksen vuoksi. Tilanne oli ollut hyvin epämiellyttävä, joten Joutsi päätyi tällä kertaa poistumaan talosta takaoven kautta.

Hän kiersi etupihalle juuri, kun turhautunut Valittu oli palaamassa autolleen.

- Mitä asiaa, Joutsi kysyi lyhytsanaisesti.
- Oletteko te tämän talon asukas Joutsi? Valittu kysyi.
- Kyllä, mitä sinä haluat minusta? Joutsi valmistautui maksamaan itsensä ulos tilanteesta. Hän pyöritteli kultarahaa taskussaan ja toivoen yhden kultarahan olevan tarpeeksi.

- Ruhtinatar Lúmena Deor lähetti teille viestin. Teidän tulee lähteä minun mukaani välittömästi.

Valittu piti kättään pahaenteisesti puvuntakkinsa sisällä. Joutsi ymmärsi, ettei kannattanut harata vastaan, vaikka syke nousi ja vaistot kehottivat juoksemaan karkuun.

Miehet kävelivät rinnakkain autolle ja Valittu ohjasi Joutsin istumaan takapenkille.

Kun auto lähti liikkeelle, Joutsi huomasi naapurinsa Hertan ikkunaverhon heilahtavan kiinni.

- Onneksi Hertta on taas tilanteen tasalla, Joutsi ajatteli.

Lapsikuningattaren entinen hovineito,
ruhtinatar Lúmena Deor pyytää Joutsin
apua mieltään painavassa tilanteessa.

Tehtävän myötä erämies joutuu
tahtomattaan juonittelun ja painostuksen
kohteeksi. Voiko Joutsi enää koskaan elää
omaa rauhallista elämäänsä? Joutuuko hän
lähtemään maasta?

Metsän ja veden kansat noudattavat
Luonnon lakeja ja pidättäytyvät yhteistyöstä
ihmisten kanssa. Vai pidättäytyvätköhän he?
Kolmen maailman risteyskohdassa tapahtuu
jälleen ja Salaisuuksien talvesta (2022)
tuttujen hahmojen suhdekiemurat
monimutkaistuvat entisestään.

Painetun kirjan paikan voit merkitä
taittamalla sivun kulman, eikä
näytönsäästäjä mene päälle, vaikka viipyisit
sivulla pidempäänkin. Painetun kirjan voit
antaa edelleen lahjaksi tai kirjoittaa siitä
lehtirunoja.

#ruhtinattarenperintö

9 789523 394445